

fra, hvorved Markedet let oversfyldes, og saa synker Prisen pludselig, og en saadan Mand's Mening vil den ærede Krigsminister jo vistnok finde, at Thinget trygt kan følge; men dermed er det jo ingenlunde afgjort, at man ikke i saa Henseende kan tage feil; men forsaavidt man skal udgaae fra en rimelig Beregning, da er der al Anledning til at antage en snarlig Synken af Priserne under de nærværende extraordinære Forhold.

Krigsministeren: Det maa være mig tilladt at knytte nogle Bemærkninger til det Foredrag, der er holdt af Rigsdagsmanden for Maribo Amts Ake Valgfreds (Monrad). Den ærede Rigsdagsmand dvalede meget ved de tidligere Bestemmelser angaaende Budgettets Størrelse for Landmilitairetaten. Denne kostede i det sidste Regjeringsaar af Frederik den Sjettes Tid idetmindste 2,700,000 Rbd. Da høifalig Kong Christian den Ottende besteg Thronen, var det hans Dnske og Forsæt at reducere Udgifterne til Landmilitairetaten, saa meget gjørligt var, og han udgav i den Anledning adskillige Instruxer til de Commissioner, som vare nedsatte til at udfaste en Plan til Armeens fremtidige Ordning, hvorved de Militaires Stilling kunde forbedres, hvortil den i høi Grad trængte, og dog Statens Udgifter nedsattes. Resultatet blev for Landmilitairetatsens Vedkommende, ligesom for de andre Brancher af Bestyrelsen, at der udkom et saakaldet Normalreglement, som aldrig er kommet til Udførelse, og jeg troer, at alle Sagkyndige maae betragte det som et mislykket Forsøg. Den virkelige Udgift til Landmilitairetaten var i Aaret 1843 3,514,819 Rbd., i 1844 beløbe Udgifterne sig til 3,329,561 Rbd., i 1845 vare Udgifterne 3,369,443 Rbd., i 1846 beløbe de sig til 3,395,968 Rbd. og i 1847 til 2,788,980 Rbd., men Udgifterne i det sidste Aar for Hertugdømmerne ere deri ikke fuldstændigt optagne, navnlig ikke Udgifterne til Marschpenge og Fourage, saa at Overstigten over Udgifterne for dette Aar er ufuldstændig.

Naar man finder, at Staten kan have Banfæligheder ved at bære en eller anden Udgift, saa er det dog ikke det egentlige Spørgsmaal: hvor stor er Summen? men: er Summen nødvendig, og hvortil anvendes den, og

kan der i dens Anvendelse see Indskrænkninger? Dette er det Spørgsmaal, som Krigsbestyrelsen opfaster, og som endnu ikke er besvaret af Nogen her i de nye ærede Forsamling med andet end Paastande uden vedføjede Beviser. Et Hovedspørgsmaal er: vil en Stat staae selvstændig i Statsfamsundet og nogenlunde have sin Uafhængighed? og det er da ikke med en aldeles reduceret Fædsstyrke, at den skaffer sig den fornødne Agtelse blandt sine Naboer. Det er gjentagne Gange sagt og heller ikke forsøgt at modbevise, at den Styrke, som her er i Kongeriget, er saa lav, at den ingen Reduction taaler. Det er ogsaa med Hensyn til Styrken i Hertugdømmerne, at de ærede Talere troe, at deri kan foregaae nogen Reduction; hvorvidt den derværende Styrke er nødvendig eller ikke og hvorledes Situationen er i Hertugdømmerne, troer jeg ikke Nogen kan bedømme uden Regjeringen, og den bestaaer ikke af en enkelt Mand; Krigsministeren er ingenlunde uafhængig i dette Spørgsmaal; Kronen har flere Raadgivere, og det er efter deres fælles Raad, at den nærværende Status opretholdes i Hertugdømmerne; jeg troer, det tilkommer Regjeringen at bedømme, om Situationen er saaledes, at Styrken kan formindkes. Den ærede Rigsdagsmand, som sidst talte, meente, at Styrken kan formindkes paa nogle Steder i Hertugdømmerne; og at, hvis saadanne Begivenheder foresalde, som synes at kræve Dvirghedens Indskriden, saa er det Politets Sag at sørge for at opretholde Ordenen, men den ærede Rigsdagsmand maa ikke tage mig det ilde op, at jeg foretrækker at sikkre Kongerigets tilstanden i Hertugdømmerne ved Hjælp af vore Soldater, og ikke overlade det til det helsteeneste Politie. Der er to Punkter, som jeg her kortelig skal berøre; det ene er, at Finantsudvalget forlanger, at Bespiisningsstillæget af 6²/₅ og 3¹/₅ β , som Regjeringen har begjæret for Underklasserne, skal ophøre med en vis bestemt Dag. Jeg sagde tidligere og gjentager det her, at naar Finantsudvalget vil stille sine Fordringer saaledes, at det skal ophøre, saasnart Conjuncturerne tillade det, saa skal Krigsbestyrelsen ikke have noget derimod. Jeg vil gjøre den samme Bemærkning til det andet Punkt, nemlig Finantsudvalgets Forslag, at